

● Muradov Sövdəyar

Göyçə

O dağların zirvəsinə çıxaydım,
Kəlbəçərdən Göyçə gölə baxaydım.
Şair olub ürəklərə axaydım,
Bir görəydim yenə Göyçə yaylağın
Bir olaydım o dağların qonağı.

Zirvələrin ağ örpəyi düşəndə,
Qoyun–quzu yaylaqlardan köçəndə,
Dostlarımla bardaş qurub çəməndə.
Bir olaydım Göyçə gölün qonağı
Gözəl olur bu- el oba yaz çağı.

Hər çeşməsi, hər bulağı bal dadır.
Aşıqlarda gözəlləri aldadır.
Nadanlardır doğmaları aldadır,
Əldən gedib yurd-yuvası, ocağı,
Cənnət olur yaylağıda Göyçənin.

Millətimin sənənsən dərdi, mələli,
Bir məkansan, daim başı bələli,
Daşnaqlara qalib sən cələlin,
Ozamandan kəsilməşdir ayağı,
Zəngilandan sizə gələn qonağın.

Orda qalib *Sövdəyar*ın ürəyi
O gənc çağı sevdiyi bir gözəli,
Allah olsun bu xəlqimin köməyi,
Qarşılansın bizi cənnət qucağı
Gözəl Göyçə, Ələsgərin torpağı.

